

НА ЧАСІ

Марівне жіноцтво!

*У цей святковий день 8 Березня щиро
зичу Вам безхмарного кохання, теплоти
рідних сердець, душевного комфорту,
родинного затишку та ніжності
почуттів. Сердечно бажаю
Вам міцного здоров'я, безмежного
щастя, нових професійних досягнень
і злетів, заслуженої шани, пильної уваги
та незмінної турботи з боку нас,
чоловіків!*

Зі святом весни, краси та кохання!

З глибокою повагою, Олександр Самоїленко

«Жінка року 2017»

25 березня у міському палаці культури відбулась церемонія нагородження конкурсу «Жінка року 2017».

У такому загальноміському заході беруть участь жінки – мешканки Ніжина, які своєю діяльністю сприяють розвитку державотворення, економіки, освіти, культури, є лідерами в різних галузях, впливають на громадське життя міста.

Жодна жінка не залишилась без нагороди чи привітання – кожна була відзначена в тій чи іншій номінації.

У церемонії нагородження взяли участь народний депутат України Олександр Кодола, Ніжинський міський голова Анатолій Лінник, ректор Ніжинського державного університету Олександр Самоїленко, представники органів місцевої влади, освіти, Збройних сил України, бізнесу.

Прекрасні представниці Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя були представлені у трьох номінаціях:

Сенченко Галина Григорівна (декан природничо-географічного факультету Ніжинського державного університету ім. Миколи Гоголя) у номінації «За особистий внесок у розвиток соціально-значущих проєктів міста»

Парубець Анна Сергіївна (директор музейного комплексу Ніжинського державного університету ім. Миколи Гоголя) у номінації «За особистий внесок у розвиток національної культури».

Бокач Надія Володимирівна – студентка факультету психології та соціальної роботи Ніжинського державного університету ім. Миколи Гоголя у номінації «Берегиня роду».

Вітаємо з перемогою та бажаємо подальших наукових досягнень та творчих здобутків!

ВІСТІ З ВЧЕНОЇ РАДИ

На березневому засіданні Вченої Ради Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя розглядалася низка актуальних питань із життя вишу. Про стан дослідження та популяризації спадщини Ніжинської вищої школи доповідав раді доктор філологічних наук, професор *Г.В. Самойленко*. В обговоренні доповіді взяли участь професори *Луняк Є.М.*, *Суховеев В.В.*, доценти *Забарний О.В.*, *Мартиненко В.В.*, *Тезікова С.В.* З обговорюваного питання прийняте рішення.

Про шляхи інтеграції університету в сучасний інформаційний простір інформувала раду *В.М. Ващенко*. Інформацію взято до відома.

Вчена рада підтримала клопотання філологічного факультету щодо висунення кандидатури професора **Тимошика М.С.** на здобуття літературно-мистецької премії імені Михайла Коцюбинського у номінації «Народознавство» за книгу «Село» у 2-х томах.

Презентація художньо-документальної оповіді Леоніда Горлача «Проценки Любомудрівські, рід козацький»

29 березня у Гоголівській блакитній залі відбулася зустріч з Леонідом Горлачем, який презентував свою оповідь «Проценки Любомудрівські, рід козацький».

Участь у заході та в обговоренні книги взяли: автор книги Леонід Горlach, старший з братів Проценків, один з героїв книги, генерал-отаман козацького війська України – Олег Проценко, літературний редактор часопису «Отчий поріг» Ганна Скрипка, ректор університету Олександр Самойленко, декан філологічного факультету Олександр Забарний, професор, доктор історичних наук Євген Луняк, працівники та студенти НДУ.

Ректор вишу у своєму вітальному слові відзначив, що для нас сьогодні велика честь проводити презентацію відомої в Україні людини, лауреата Шевченківської премії, члена спілки письменників, головного редактору часопису «Отчий поріг» Леоніда Никифоровича. Ця книга – результат тісної співпраці між відомим письменником та потужною родиною козацького роду, які досягли високих вершин своєї професійної діяльності.

Автор відзначив, що всі події, описані у книзі, мають історичне підґрунтя, у книзі багато історичних фактів, а всі персонажі є реальними. Робота над книгою тривала два роки, була цікава та напружена. Зацікавився він Проценками тому, що у звичайній селянській сім'ї четверо синів стали видатними людьми нашої України.

Ця книга відроджує історію рідного краю та є за-

кликком до того, що ми маємо пам'ятати коріння свого минулого, адже вони закладають основу сьогодення.

НОВИНИ НАУКИ

Мандрівні дні німецької мови

20 березня 2018 року на кафедрі німецької мови відбулася низка заходів, присвячена до Українсько-німецького року мов «Мандрівні дні німецької мови» за участю лекторів ДААД, викладачів кафедр німецької мови, германської філології, прикладної лінгвістики, студентів бакалаврату та магістратури, а також вчителів німецької мови шкіл міста Ніжина, Ніжинського обласного та міського ліцеїв.

43 студенти, які вивчають німецьку мову як першу або другу, взяли участь в інтерактивній вікторині «Чи знаєш ти Німеччину?» Переможцями стали студенти групи НА 31/1 Вераксих І., Ляшко Д., Волченко А., Ольшанська К., Улященко В. Вони отримали призи: ілюстроване довідкове видання «Deutschlandverstehen» («Зрозуміти Німеччину»).

Переможці вікторини

У межах заходів «Мандрівні дні німецької мови» відбувся міський міжкафедральний науковий семінар з міжнародною участю «Компетентнісний підхід до вивчення тексту». Лектор ДААД Данні Клаппер презентував свою доповідь, розкрив тему в інтерактивній формі та представив результати власного дослідження.

По закінченні офіційної частини на всіх учасників чекав приємний сюрприз – неформальне міжкультурне спілкування за гарячою кавою та смачною піцою. Кафедра німецької мови висловлює щирю подяку за допомогу в організації та проведенні заходів адміністрації та працівникам факультету іноземних мов, профкому студентів, профкому працівників, голові культмасового сектору студради Пластун Карині.

ВІТАЄМО

Магістрантку факультету психології та соціальної роботи **Валентину Реву** з отриманням диплома I ступеня на Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт в галузі «Гендерні дослідження». Науковий керівник – кандидат педагогічних наук, доцент *Володченко Ж.М.*

Магістрантку філологічного факультету **Наталію Івахно** з отриманням диплома III ступеня на Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт з української мови та літератури. Науковий керівник – доктор філологічних наук, професор *Бойко Н.І.*

«Спасибі, мамо, що будили рано...» або типове українське весілля

Та у мене дочка – панночка,
Як маковий цвіт.
Бери її за рученьку,
Живи з нею вік...»

З української народної весільної пісні

С давніх-давен українці, як й інші народи світу, дбають про своє майбутнє, про створення міцної дружньої сім'ї. Вважається, що шлюб буде щасливим, коли молодята та їхні родини дотримуються і виконують ряд звичаїв і обрядів, які були заповідані їм їхніми пращурами. Тож, важливим для нас, українців ХХІ століття, є пізнати, зберегти і передати майбутнім поколінням живу традицію весільної обрядовості – потужний пласт тисячолітніх знань і звичаїв. Нині багато молодих бажає провести своє весілля за народним звичаєм, але не знають, як це вірно зробити. Тож, аби відродити давні традиції весільної обрядовості українців за ініціативою бібліотеки НДУ імені Миколи Гоголя та кафедри дошкільної освіти 27 березня у актовій залі нового корпусу відбулося справжнє фольклорне свято під назвою «Спасибі, мамо, що будили рано...» або типове українське весілля. Сцену залу було оформлено як справжню українську світлицю, яку прикрашали піч, рушники, тощо. Особливо святкову атмосферу створювали символи та атрибути – свічки, гільце, зворушливі пісні і танці, а також сердечність батьківського благословення. Учасники дійства були одягнуті в старовинний український одяг, хустки та інші головні убори і виглядали досить колоритно та урочисто.

Студенти 1 курсу факультету психології та соціальної роботи - *Олена Марченко, Тетяна Величко, Катерина Ушкаленко, Вікторія Суховієнко, Руслана Грищенко та Володимир Полищук*, факультету культури та мистецтв - *Яна Глоба*, а також природничо-географічного: *Ігор Острик, Костянтин Дмитренко, Павло Мироненко, Дмитро Яцеленко, Тарас Мідевідь*, студент 3 курсу філологічного факультета *Олександр Гур'єв*, чарівні ведучі: *Олександр Запорожець* - студент 2 курсу історико-юридичного факультету, *Катерина Степаненко* - студентка 1 курсу факультету іноземних мов та бібліотекарі читальної зали *Світлана Онищенко та Ірина Мазун* майстерно показали, які були етапи весілля, що на них відбувалося, яких звичаїв дотримувались, яких пісень співали. Виступи студентів та бібліотекарів вразили присутніх своєю неповторністю, яскравістю костюмів, умінням триматися на сцені. Іноді здавалося, що глядач безпосередньо бере участь у сватанні або саме його наречена з подружками запросили на весілля допомогти прикрасити гільце, увітчувати молоду весільним вінком. Чудово розкриті обряди обміну хлібом, пов'язування старостів рушниками. Кожний із учасників продемонстрував неабиякий акторський талант і змусив глядача повірити у те, що відбувається на сцені. Справжньою окрасою свята, як завжди, стали виступи ансамблю народного танцю «Забави» під керівництвом кандидата педагогічних наук, доцента кафедри музичної педагогіки та хореографії *Олександра Пархоменка* та милозвучні українські пісні, які лунали у виконанні неперевершених *Ярослава Йотки та Ірини Шевченко*. Свято завершилося побажаннями надії, віри і любові усім присутнім і щасливого майбутнього.

Варто сказати, що захід не був би таким яскравим та науково підкованим без порад та вказівок кандидата педагогічних наук, доцента кафедри дошкільної освіти *Світлани Іванівни Матвієнко*, яка протягом не одного року допомагає пізнавати студентам скарби наших предків. Маємо надію, що фольклорна традиція на факультеті психології та соціальної роботи кожного року буде притягувати усе більше і більше очочих побачити справді неймовірну красу українського слова, рідної пісні, нашого життя. Хочеться висловити подяку і *Галині Григорівні Бондаренко*, асистенту кафедри соціальної педагогіки і соціальної роботи, яка допомогла придбати декорації для сцени. І взагалі всім-всім, хто завітав на наш захід.

Свято, безумовно, вдалося, а по університету ще довго линув його відгос...

Галина Осіпова, завідувач відділу обслуговування бібліотеки

Відвідав захід студент філологічного факультету Дмитро, який також залишив свій відгос про свято.

Протягом вистави глядачі мали змогу пізнати колорит традиційного українського весілля, особливості весільного обряду на Чернігівщині, оцінити акторську майстерність студентів, насолодитися мелодійністю українських народних пісень. Знайшлося на святі місце і поціновувачам українського гумору, котрий є невід'ємною частиною нашого народу.

На заході не знаходилося місця ані для нудьги, ані для смутку. Тому що студенти, граючи у виставі, нерідко імпровізували із глядацьким залом, створюючи таким чином ефект присутності та безпосередньої участі. Про участь у святі була змога поспілкуватися зі студентом III курсу філологічного факультету *Олександром Гур'євим*.

- *Олександр, тількино завершився захід «Спасибі, мамо, що будили рано...» або типове українське весілля, присвячений традиціям українського весілля.*

Яке враження на вас справило свято?

- Було дуже цікаво, я дізнався деякі новини про українські традиції, про те, як відбувалося весілля, а також про панівні у давнину цінності. Мені у деякій мірі вдалося поповнити свої набуті знання.

- Як ви можете оцінити свою участь у заході?

- Я думаю, акторська гра допоможе мені у спілкуванні з іншими. Коли до мене підійшли з пропозицією зіграти у виставі – погодився без вагань, про що нітрохи не шкодую.

- Яка роль цього заходу для людини?

- Я вважаю, що свято дійсно варте уваги. Повернення людини до корінних цінностей допомагає їй зважено ставитися до народних традицій, зокрема до весільної традиції.

- Дякую, *Олександр*. Приємно було з вами поспілкуватися. Бажаю вам творчих успіхів та наснаги!

Дмитро Безмолтвенний,
студент IV курсу
філологічного факультету

До 25-річчя Молодіжного хору «Світлич»: «Творчі трофеї ювілейного сезону»

На початку березня 2018 року в Києві стартував VIII Міжнародний конкурс «PREMIER», за участю дитячих, юнацьких та молодіжних творчих колективів і солістів. Конкурс проводить Міжнародний благодійний фонд «Vivat art» за сприяння Міністерства культури України та Департаменту культури КМДА у приміщенні Мистецького салону Київського національного університету ім. Т. Шевченка. Понад 200 заявок надійшло до Оргкомітету конкурсу від окремих солістів та художніх колективів з України, Білорусі, Вірменії, Китаю, Польщі.

До складу професійного журі конкурсу увійшли відомі в Україні та за її межами музиканти: народні артисти України, професори В. Буймістер (Голова журі), А. Довгань, О. Дяченко; заслужений діяч мистецтв України, доцент Ю. Пучко-Колесник; І. Чуніхіна, С. Голованов, Р. Страхов.

У найпотужнішій номінації конкурсу – «Академічний вокал», в хорівій категорії «Профі», виступив Молодіжний хор

«Світлич» Ніжинського державного університету імені М. Гоголя під орудою заслужених діячів мистецтв України, професорів Людмили Шумської та Людмили Костенко.

Хор «Світлич» продемонстрував високий професійний рівень сценічної та вокальної майстерності і за виконання програми творів українських композиторів отримав найвищу нагороду конкурсу – «Гран-прі»

та Кубок переможця. Спеціальні дипломи вручені також і керівникам хору – професорам Л. Шумській та Л. Костенко.

Підготовка хору «Світлич» до конкурсу – результат кропіткої праці усієї творчої команди колективу, що включає концертмейстера Г. Брюзгіну, солістку С. Подкозьїну, хормейстерів Л. Мироненко і Т. Раструбу та усіх талановитих молодих співаків, які представляють студентську еліту сучасної Ніжинської вищої школи.

У творчому доробку нашого славетного колективу – перемоги у понад 40 фахових Міжнародних та Всеукраїнських хорівих конкурсах і фестивалях в Україні, Білорусі, Греції, Італії, Німеччині, Польщі, Сербії, Туреччині, Угорщині, Франції. Блискучий виступ у Києві на VIII Міжнародному конкурсі «PREMIER» став ще одною яскравою сторінкою у біографії Молодіжного хору «Світлич», який у поточному році відмічає свій 25-річний ювілей.

Тетяна Раструба,

викладач кафедри вокально-хорової майстерності НДУ ім. М. Гоголя, хормейстер хору «Світлич»

У Ніжині відбувся конкурс «Славні нащадки Тараса»

Справжнім відкриттям цьогорічного поетичного конкурсу «Славні нащадки Тараса», який проводить обласний педагогічний ліцей спільно з Ніжинською районною адміністрацією, стали вірші чернігівського школяра *Дениса Коськіна*. Денис навчається у 11 класі спеціалізованої школи №1, поглиблено вивчає іноземну мову, але його вірші написані рідною-українською – цікаві і самобутні, не схожі на інші. Можемо сміливо говорити – молодий поет уже володіє власним поетичним стилем, яскравим і неповторним.

Пропонуємо вам познайомитися із поезією юнака.

Олександр Забарний, член журі конкурсу

* * *

Ти кажеш: «Війна... А кому є до неї діло?
Мені наплювати, бо ж в нас тут деньки погожі.»
У мене був друг. Я ховав його в понеділок
Точніше, частину. Бо друга знайти не можуть.
Ти кажеш: «Донбас... А чому б нам його не здати?
Бо ж там крім руїн все одно нічорта немає...
В моєї знайомої пострілом вбили мати
За те, що вона одягла вишиванку... Знаєш
Ти можеш кричати, що все це про інших, звісно.
Дивись телевизор, допоки вмирають діти.
Та тільки ж коли ворог прийде до тебе місто
Що ти йому скажеш, як вмовиш себе не вбити?
Ти кажеш: «Війна... І яке нам до неї діло?»
Ти вдома сидиш... А вони по кістках йдуть босі.
У мене був друг. Я ховав його в понеділок.
Точніше, частину.
Бо друга шукають
Й досі.

Колекція живописних робіт А. Шмикова у музеї «Homo sovieticus» (мистецтво II половини ХХ ст)

Основою музею, його важливою складовою є колекція живописних робіт художника, ім'я якого пов'язане з Ніжином. У 2015 році за ініціативи проф. Самойленка Г. В. музейний фонд університету поповнився полотнами Анатолія Петровича Шмикова. Біля 70 картин були відібрані, сформовані у суцільну колекцію та подаровані вишу. Сьогодні в музеї «Homo sovieticus» експонується 39 полотен, які демонструють український живопис II половини ХХ ст.

Спробою аналізувати та презентувати радянську добу можна назвати живопис художника Анатолія Шмикова. Історія виникнення та розвитку радянського мистецтва – досить складна й парадоксальна. Зараз точаться дискусії з приводу ідеологічно-культурного явища минулого століття – соцреалізму: дискутують щодо передумов виникнення, періодизації та, власне, дефініції його як методу. Нам близька думка доктора мистецтвознавства Дмитра Горбачова про те, що соцреалізм по-різному впливав на творчість художників ХХ ст.: К. Білокур він стимулював, вона з'явилася з тієї доби, що стала для неї животною. А. Петрицького, В. Єрмилова, О. Хвостенка-Хвостова він знищив, «перекрив кисень», й не дав можливості на повну реалізувати свій талант.

Становлення художнього таланту А. Шмикова припало на 60-70-ті рр. минулого століття. В українському образотворчому мистецтві це період, позначений подальшим розвитком «соцреалістичної» естетики, трагедією «шестидесятників» й існуванням андеграундного мистецтва. Поряд із висвітленням героїзму народу в II світовій війні відбулося освоєння сучасної тематики. Найменш контрольованими та постраждалими від ідеології були такі жанри як: побутова картина, натюрморт, пейзаж.

У музейній колекції А. Шмикова є роботи на військову тематику: «Браденбурзькі ворота», «Б'ємо ворога», в яких автор у традиційному для того часу дусі оспівує «патріотичний подвиг радянського народу». На той час існував єдиний можливий погляд на події Другої світової війни, що обумовлювався офіційною ідеологією.

Поряд із ідеологічно заангажованими полотнами, в творчому доробку Анатолія Петровича переважає більшість робіт, в яких постає мальовнича природа України, її міст та сіл. Ліричний, міський, урбаністичний індустріальний пейзаж, мабуть, улюблений жанр цього художника. І не лише його. М. Глушенко, Т. Голембівська, Ф. Захаров, Й. Бокшай, А. Ерделі, С. Шишко, О. Шовкуненко шукали порятунку та «полюту творчої фантазії» в царині різноманітних пей-

зажів. Пейзажі університетської колекції Анатолія Шмикова різноманітні: сільські краєвиди, міські замальовки, чарівна природа різних куточків України. Практично всі написані в спокійній сіро-зеленій кольоровій гамі. На перший погляд може здатися, що вони просякнуті сумом та депресією. Проте, знайомлячись із ними ближче, стає зрозумілим, що художник швидше запрошує глядача разом із автором до філософських роздумів, пропонує зупинитися й побачити поряд із собою хрест на храмі, сільський будиночок під вербою, багатоповіхівку, яка будеється, човни на пристані, дорогу в степу. Ці пейзажі, позбавлені будь-якого «соцреалістичного заклику», «оспівування», «засудження», будь-якої оціночної нарації. Вони – швидше близькі експресіоністичним експериментам в живописі. Митець прагне поділитися своїми внутрішніми переживаннями, емоційним станом через творчість.

Образи людей праці, діячів науки та культури, портрети студентів, камерні жіночі та чоловічі портрети, родинні побутові картини – ще одне захоплення А. Шмикова. У музеї презентована ціла галерея портретів, в яких постають звичайні люди зі своїми характерами, долями, індивідуальностями. Вони дають можливість подивитися крізь призму часу на людину минулого, сконструювати образ радянської людини через її приватне життя та повсякденність, де вона найбільш щира та справжня. Саме такий погляд, на нашу думку, найбільше претендує на об'єктивність та альтернативність. Хоча в доробку цього майстра є й суто «соцреалістичні» портрети – стеклодувів, шахтарів, робітників в процесі професійної діяльності. В них яскраво реалізуються завдання офіційного радянського мистецтва – оспівування людей праці, гімн пролетаріату.

Цікавими є роботи художника, що присвячені культурній архітектурі. Це етюдні, на яких зображені храми, київські та ніжинські. Ймовірніше, написані в один період, оскільки точного датування немає. Мабуть, автор звертається до цієї тематики у процесі духовного та мистецького пошуку. Цікавою деталлю цих картин є присутня майже скрізь палаюча свічка в середині храму – досить промовистий образ, що може уособлювати й надію, і духовний орієнтир, і квінтесенцію всього того, до чого тягнеться людська душа.

Хоча ім'я цього художника не настільки відоме як, скажімо, Сергія Шишка, проте це митець того ж періоду. Його творчість – складова українського образотворчого мистецтва ХХ ст., її аналіз дасть можливість більш об'єктивно й повно зрозуміти феномен «радянського мистецтва». Полотно Анатолія Шмикова – ще один мистецький погляд на попередню добу, елемент мозаїки, з якого складається цікаве панно нашої пам'яті.

Цей художній доробок ще потребує ретельного дослідження, аналізу, висновків, але вже сьогодні зрозуміло, що музейний фонд Ніжинського державного університету поповнився ще однією колекцією професійного живопису. Отже, традиції культурного меценатства продовжуються, музейний комплекс розширюється й урізноманітнюється новим музеєм, а виш – продовжує транслювати й реалізовувати ідею розуміння важливості гуманітарної освіти й гуманітарної бази.

Анна Парубець, директор музейного комплексу

Кубок Гоголя 2018

В актовій залі нового корпусу відбулась без перебільшення найбільш очікувана подія – свято гумору, жарту, сміху та веселощів Всеукраїнський фестиваль КВН Кубок Гоголя. Цього року він зібрав найсильніші команди – на сцені запалювали переможці українських ліг КВН. До ніжинського вишу завітали справжні машини гумору. Отже, 21 березня перед глядачами грали наступні команди:

«Дуракам закон не писан» збірна команда НДУ ім. Миколи Гоголя, «2x2» Ніжин, «Хвилюватися немає причин» Черкаси, «Бомба-Ракета» Київ, «Harley Quinn's» Чернігів, «7*Я» Чернігів.

Також були запрошені спеціальні гості: Михайло Денісов – фронтмен команди телевізійної Ліги Сміху «Замок Любарта», Арам Арзумян – актор театру та кіно, які зайняли почесні місця у складі журі. Разом з ними судійську колегію представили: начальник соціально-гуманітарного відділу Віталіна Скороход, провідний фахівець соціально-гуманітарного відділу Анна Парубець, голова профкому працівників Олексій Лейберов. Ведучим гри був наш гість та переможець Кубка Гоголя 2016, гравець команди телевізійної Ліги Сміху «Ветераны Космических Войск» – Артем Дамницький, який цього року вже втретє завітав до стін славетного вишу.

Кубок Гоголя цього року проводився за підтримки Ніжинського міського голови Анатолія Лінника, ректора НДУ ім. Миколи Гоголя Олександра Самойленка, депутата міської ради Олександра Шалає. Вагомий внесок в організацію вніс соціально-гуманітарний відділ, профком студентів, студентська рада університету та творчий проект #naStile (об'єднання активної молоді університету).

На початку гри міський голова Анатолій Лінник нагородив кожну команду подяками за участь у Всеукраїнському фестивалі Кубок Гоголя. А ректор університету Олександр Самойленко відзначив, що першим гравцем у КВН можна по праву вважати Миколу Гоголя, який втілював свої жарти у п'єсах на сцені.

Варто згадати, що в залі ніде яблуку було впасти, тож цього вечора глядачі гаряче вболівали та підтримували улюблені команди.

Гра почалася з конкурсу «Візитка», у якому команди повинні були представити себе глядачеві. Першою на сцену вийшла команда «Бомба-ракета», яка і задала шалений темп усій решті команд. Було багато гумо-

ру на близькі для усіх нас теми, жарти були свіжими та актуальними. Жартували як про студентське життя, так і про більш глобальні суспільні теми. Команди після першого конкурсу отримали гарні оцінки, виступили майже всі на одному рівні, фаворит гри не визначився.

Другим конкурсом був біатлон. Правила гри прості: команди читають по одному жарту у кожному колі. Та команда, яка на думку журі була найслабшою в колі, – вилітала з мінімальною кількістю балів. Журі оцінювали і силу жарту, і акторську гру. Найвищий бал у цьому конкурсі отримала команда «Бомба-ракета».

Третій конкурс – розминка. Члени журі ставили командам заздалегідь підготовлені запитання, а гравці гостро на них відповідали. Зал дякував командам бурними оплесками та щирим сміхом.

Сумарні результати за три конкурси наступні:

- 1 місце – «Бомба-Ракета» Київ;
- 2 місце – «7*Я» Чернігів;
- 3 місце – «Дуракам закон не писан» Ніжин;
- 4 місце – «2x2» Ніжин;
- 5 місце – «Harley Quinn's» Чернігів;
- 6 місце – «Хвилюватися немає причин» Черкаси.

Ректор університету нагородив спеціальними відзнаками кращого актора та актрису гри: Надію Козир, гравця команди «Harley Quinn's», та Андрія Штанька, команда КВН «7*Я», м. Чернігів.

Усі команди були нагороджені кубками та грошовими винагородами.

Хотілося б відмітити, що після кількарічної паузи, це вже третій Кубок Гоголя. Цього разу склад учасників був одним із найсильніших. Також досить приємно бачити на сцені нашого вузу гравців телевізійної Ліги Сміху.

Як зазначили організатори, такі заходи робляться для наших студентів, щоб вони мали змогу якісно відпочивати та культурно розвиватися.

Дякуємо за чудове свято гумору та хорошого настрою!

Сергій Іванюк, голова профкому студентів

НОВИНИ СПОРТУ

Крокує міжфакультетська Спартакіада

Зпевнено набирає ходу міжфакультетська Спартакіада – 2018. Сьогодні ми познайомимо вас із першими її результатами:

Шахи

Завершили свою боротьбу і майстри інтелектуальних видів спорту. Серед шахістів у командному заліку перемогу здобула збірна природничо-географічного факультету (ст. викладач Кириенко М.М.). Срібними призерами стали шахісти факультету психології та соціальної роботи. Бронзовими – історико-юридичного факультету. У особистому заліку місця розподілилися так:

I дошка (юнаки)

1. Котляр Віктор (факультет психології та соціальної роботи);
2. Ахмедов Еміль (природничо-географічний факультет);
3. Левченко Ярослав (природничо-географічний факультет).

I дошка (дівчата)

1. Звонкова Юлія (природничо-географічний факультет);
2. Чубак Наталія (ІТНЕ);
3. Коляда Аліна (факультет іноземних мов).

II дошка (юнаки)

1. Медвідь Тарас (природничо-географічний факультет);
2. Андрейча Сергій (історико-юридичний факультет);
3. Помігалов Тарас (ІТНЕ).

Шахи

Завершили свої змагання шашкісти. У командному заліку перемогу святкували спортсмени історико-

юридичного факультету (ст. викладач Заплішний І.І.). На II місці команда природничо-географічного факультету. Бронзовими призерами стала команда факультету психології та соціальної роботи. В особистому заліку місця розподілилися так:

I дошка (юнаки)

1. Ромашко Роман (ІТНЕ);
2. Котляр Віктор (факультет психології та соціальної роботи);
3. Душенко Степан (історико-юридичний факультет).

II дошка (юнаки)

1. Кисорець Олександр (природничо-географічний факультет);
2. Савченко Богдан (історико-юридичний факультет);
3. Полегенько Ярослав (факультет психології та соціальної роботи).

I дошка (дівчата)

1. Солодка Катерина (історико-юридичний факультет);
2. Ващенко Ірина (ІТНЕ);
3. Звонкова Юлія (природничо-географічний факультет).

II дошка (дівчата)

1. Ушкаленко Катерина (факультет психології та соціальної роботи);
2. Кебквал Юлія (історико-юридичний факультет);
3. Кисляк Надія (ІТНЕ).

Вітаємо переможців! Нових Вам звитяг!

Федір Сипченко, позаштатний кореспондент

Танцювальна олімпіада в Чернігові

Вітаємо хореографічні колективи факультету культури і мистецтв імені Олександра Ростовського Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя – «Народний аматорський художній колектив профспілок України» Ансамбль народного танцю «ЗАБАВА», керівник – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри музичної педагогіки та хореографії Пархоменко О.М. та хореографічний ансамбль (театр хореографічних мініатюр) «ДИВЕРТИСМЕНТ», керівник – старший викладач кафедри музичної педагогіки та хореографії Сірякова Г. В. з блискучою перемогою в першому обласному фестивалі-конкурсі «ТАНЦЮВАЛЬНА ОЛІМПІАДА 2018» яка відбулась 23 березня 2018 року в приміщенні Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т.Г.Шевченка.

Конкурсна програма з різних хореографічних напрямків проводилась у двох категоріях:

Категорія А – серед студентів училищ, коледжів та університетів за напрямком підготовки «Хореографія»;

Категорія В – серед учнів ЗНЗ незалежно від рівня хореографічної підготовки.

За рішенням журі колективи отримали:

Диплом лауреата I місця. Хореографічний ансамбль «Дивертисмент» /Гладков Іван, Гузь Окса-

на/, категорія А, номінація – народна хореографія, назва номеру – «Ніч яка місячна».

Диплом лауреата I місця. Хореографічний ансамбль «Дивертисмент» /Білан Оксана, Пилипенко Михайло/, категорія А, номінація – сучасна хореографія, назва номеру – «Легенда про мак».

Диплом лауреата I місця. «Народний аматорський художній колектив профспілок України» Ансамбль народного танцю «ЗАБАВА», категорія А, номінація – народна хореографія, назва номеру – «Чорноморець».

Диплом лауреата II місця. Хореографічний ансамбль «Дивертисмент» /Гладков Іван, Коптель Артем, Пелипенко Михайло/, категорія А, номінація – народна хореографія, назва номеру – «Весільні шафери».

Диплом за яскравий сценічний образ та високий рівень виконавської майстерності в обласному фестивалі-конкурсі «ТАНЦЮВАЛЬНА ОЛІМПІАДА 2018» отримали:

«Народний аматорський художній колектив профспілок України» Ансамбль народного танцю «ЗАБАВА» за номер «Чорноморець».

Хореографічний ансамбль (театр хореографічних мініатюр) «ДИВЕРТИСМЕНТ» за номер «Ніч яка місячна».

Усіх учасників та керівників вітаємо з перемогою, бажаємо творчих звершень та подальших перемог.

ОБЛИЧЧЯ НОМЕРУ

Сьогодні ми говоримо з командою КВН Ніжинського державного університету ім. М. Гоголя «Дуракам закон не писан». Популярність команди останнім часом набирає обертів, тому ми вирішили познайомити нашого читача поближче з Сергіями та Аліною.

- Становлення вашої команди відбувалось на наших очах: участь у регіональних лігах КВН, фестивалі телевізійної Ліги сміху, нагороди «Кращий актор» та «Краща актриса», кращий «Фрістайл» - це неповний список нагород, за три роки. До речі, ми спілкуємося в переддень Вашого дня народження, з чим Вас і вітаємо. Згадайте, з чого для Вас все починалося.

- С.І. У мене почалось все з «Нумо, першокурснику». Це був мій перший вихід на сцену, до речі вдалий. Мені сподобалось солодке відчуття перемоги, адреналін від гри. З того часу ми з Сергієм Четвіком готували першокурсників на історико-юридичному факультеті, а самі стали кістяком команди «Дуракам закон не писан».

- С.Ч. За ці роки від старої команди залишилися ми з Сергієм і назва.

- А.А. Мій перший КВН був між групами на факультеті, а саме до команди «ДЗНП» я приєдналась минулого року. Це була неочікувана пропозиція капітана Сергія Іванюка, від якої я не змогла відмовитись!

- Чи думали Ви про ребрендинг назви команди?

- С.І. Були такі думки, адже склад команди змінився, логічно щоб і назва стала іншою. Зараз останній рік у нас набагато більше ігор, виїздів. До цього команда «ДЗНП» - це була команда, про яку не чули за межами Ніжина, хіба що у Чернігові. Зараз же наша гра стала більш якісною, жарти стали більш досконалими, ми здобуємо перемоги на виїздах. Тому саме зараз ми вирішили не міняти назву, а обігрувати її на сцені.

- Як вдається поєднувати гру та навчання або роботу?

- А.А. Мені дуже важко, адже коли ти їдеш на виїзд, думки повністю з командою. Але часто буває так, що в дорогу беру з собою конспекти, книжки, адже навчання також потребує багато часу та зусиль.

- С.І. Мені пощастило в тому, що моя посада в соціально-гуманітарному відділі передбачає те, що я популяризую гру КВН в університеті. Отже, моє хобі в той же час і є моєю роботою.

- С.Ч. Аліні та Сергію простіше, адже мені на репетиції та редактору доводиться їхати з Києва, де я зараз працюю. Тому за браком часу багато репетицій проводимо в режимі онлайн по скайпу.

- Хто придумує жарти в команді?

- С.Ч. В більшості ми з Сергієм.

- А де черпаєте натхнення? Чи ваші жарти - це сцени з вашого буденного життя?

- С.І. Так бувають іноді такі ситуації в житті, які

хочеться ще раз прожити. І тоді такі ситуації ми обігруємо на сцені.

- Аліно, як тобі працюється в чоловічому колективі?

- Мені подобається, тому що хлопці мене жаліють.

Але коли приходиться час генеральної репетиції, то працюємо усі на рівних.

- Ви виступали і в Одесі, Сумах, Черкасах, Кременчузі, Чернігові, Ніжині. Де найбільш тепло Вас приймає глядач?

- С.І. Важко виступати вперше на сцені у будь-якому місті. Але коли ти повертаєшся туди вдруге, ооо, тоді отримуєш кайф від гри, тому що глядач зазвичай тепло і по-домашньому нас приймає за сотні кілометрів від дому. Особливо яскраво ми це відчули цього року в Черкасах, коли приїхали грати 1\4 фінала і виграли. Зал нас просто не хотів відпускати.

- Розкажіть про кумедні випадки, які траплялися з вами вже під час виступу на сцені або безпосередньо перед виходом?

- С.І. Був у нас такий випадок у Черкасах. У нас є така мініатюра «Ocean drive». Реквізитом у цій мініатюрі є парасолька. Ми

готуємось уже виходити на сцену, попередня команда вже доспіває пісню. І тут ми бачимо, що нема парасольки. Отак була, і враз зникла. А без неї номер явно не вдасться. І в цей час Аліні спадає на думку геніальна ідея. За кудісами стояв рояль, і вона в одну секунду зриває з нього захисний чохол, і з цим вилітає на сцену. Треба було бачити очі усіх присутніх, коли ця тендітна дівчина за секунду справилася з великим роялем!

- З якими командами ви дружите?

- С.Ч. У нас склалися дружні стосунки з командою КВН «7*Я», «Харлі Квін», ча черкаською «Хвилюватися немає причин».

- Ми бачимо вас трьох на сцені, але зрозуміло, що Ваша гра - це результат роботи більшої кількості людей. Хто за сценою, хто підтримує Вас за кудісами?

- С.І. Наш звукач наш Леся Верещак. Вона з нами не знаходиться на сцені, але тонко відчуває нашу гру. Вона дійсно молодець, багато також допомагає з реквізитом. На сьогодні - це найбільш загодований та сильний колектив за всі часи. Зараз ми як сім'я. Велику підтримку ми отримуємо від дівчат #naStile, колективу соціально-гуманітарного відділу, ректора університету та наших спонсорів.

- Хто ваш найбільший критик?

- С.І. Це безсумнівно мій колега Михайло Михайленко. Він всі наші репетиції проводить з нами на «Юності», одразу каже яка мініатюра є вдалою, а яку треба переграти. Приємно було в цьому році після Кубка Гоголя, коли він підійшов та сказав нам, що ми дійсно виростили за цей рік. Це справді такі важливі для нас слова.

- Бажаю Вам не зупинятися на досягнутому, йти лише вперед, нових перемог, завжди гарного глядача та багато кубків попереду!

Розмову вела **Анна Лебедева**

Коли КВН - більше, ніж просто гра...

ALMA MATER

Засновник - колектив Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя

Газета виходить українською мовою раз на місяць окрім липня і серпня. Обсяг 2 друк. аркуші.

Тираж 900 примірників.

Свідцтво про державну реєстрацію ЧГ 442-91ПР

РЕДАКЦІЙНА РАДА

Голова редакційної ради - Олександр Забарний

Редактор: Анна Лебедева

Члени ради: Григорій Самоїленко, Віталіна Скороход, Анна Парубець, Сергій Іванюк, Аліна Лещенко

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 16602, м. Ніжин Чернігівської обл., вул. Графська, 2, університет, новий корпус, кімната № 213, внутрішній телефон 10-39, email: almandu1982@gmail.com

Комп'ютерна верстка, набір та макетування:

Анна Лебедева

Коректор: Анна Парубець

Віддруковано у Видавництві НДУ імені

М. Гоголя

Замовлення №102

* Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. * За точність викладення фактів відповідає автор.

* Редакції надано право редагувати й скорочувати матеріали. * При передрукуванні матеріалів обов'язково посилатися на газету "ALMA MATER"